

Evropska
komisija

Zbirka orodij
za učitelje

Dezinformacije: kako jih prepoznati in se boriti proti njim

Ta dokument ni uradno stališče Evropske komisije.

Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije, 2024

© Evropska unija, 2024

Politika Komisije glede ponovne uporabe se izvaja na podlagi Sklepa Komisije 2011/833/EU z dne 12. decembra 2011 o ponovni uporabi dokumentov (UL L 330, 14.12.2011, str. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/833/oj>).

Če ni drugače navedeno, je ponovna uporaba tega dokumenta dovoljena na podlagi licence Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). To pomeni, da je ponovna uporaba dovoljena, če je ustrezno naveden vir in so označene morebitne spremembe.

Za uporabo ali reprodukcijo elementov, ki niso v lasti Evropske unije, je morda treba za dovoljenje zaprositi neposredno imetnike pravic.

Ilustracije: upklyak - Freepik.com

PDF ISBN 978-92-68-13952-3 doi:10.2775/334587 NA-03-24-059-SL-N

VSEBINA

1. Uvod	4
2. Opombe k predstavitvi	8
3. Študije primerov	14
Študija primera 1 Naraščajoči vpliv „Q“	15
Študija primera 2 Previdno! naslovi novic o zdravju so lahko zavajajoči	16
Študija primera 3 Ali so ptice resnične?	17
Študija primera 4 Razprava o volitvah na družbenih medijih	18

1. Uvod

UVOD

Namen te zbirke orodij je srednješolskim učiteljem zagotoviti vire, na podlagi katerih bodo z dijaki lahko razpravljali o pomembnih vprašanjih, ki se pojavljajo zaradi širjenja neresničnih informacij, še zlasti dezinformacij. To je v zadnjih letih vse večji problem. Nanašajo se na zdravje, demokracijo, okolje ter kulturne in pravne norme, na katerih temelji naša družba.

Na številna od teh vprašanj ni lahko odgovoriti in namen te zbirke orodij ni zgolj to, da dijake poučimo, kaj je res in kaj ne, temveč da razmišljajo o tem, kako so informacije predstavljene in kakšne motive imajo lahko tisti, ki širijo neresnične ali

zavajajoče informacije. Spoznali bodo strategije, ki jih razširjevalci dezinformacij pogosto uporabljajo za manipulacijo z občinstvom, ter kako se lahko kot potrošniki medijev izognejo zavajanju in kako se pogovarjati z ljudmi, ki so verjeli dezinformacijam.

Izobraževalci so ključni del pogovora o dezinformacijah. Za več virov o tem, kako na splošno zasnovati učne ure o dezinformacijah in digitalni pismenosti, si oglejte [Smernice za učitelje in izobraževalce o boju proti dezinformacijam ter spodbujanju digitalne pismenosti z izobraževanjem in usposabljanjem](#), ki jih je objavila Evropska komisija.

**ZA DOSTOP DO PREDSTAVITVE IZ ZBIRKE ORODIJ
KLIKNITE TUKAJ**

VSEBINA ZBIRKE ORODIJ, KI JE NA VOLJO

- **Uvodna predstavitev** (v obliki PPT).
 - Videoposnetki s spletišča YouTube, vključeni v predstavitev, so v angleščini/ruščini, vendar so na voljo prevedeni prepisi.
 - Razlage in opisi so na voljo v oddelku Opombe pod vsakim diapozitivom.
- **Štiri študije primerov za delo v skupinah** z vprašanji za razpravo (strani 15–18 tega dokumenta).

ČEMU JE NAMENJENA

Ta zbirka orodij je zasnovana tako, da mladim predstavi pojav dezinformacij – spodbuja razumevanje nevarnosti, ki jih predstavljajo, pojasnjuje, kako se lahko dijaki pred njimi zaščitijo, ter omogoča podrobnejšo obravnavo nekaterih primerov. Zbirka orodij je prosto dostopna in se lahko brezplačno uporablja v vseh izobraževalnih ustanovah. Čeprav jo je mogoče spremeniti in prilagoditi za druge starostne skupine, so glavna ciljna skupina najstniki, stari od 15 do 18 let.

KAKO JO UPORABLJATI

Zbirka orodij je zasnovana tako, da se lahko obravnava v eni ali dveh učnih urah za povprečni razred srednje šole.

Predstavitev v PowerPointu vključuje povezave na več videoposnetkov. Če načrtujete eno samo učno uro, bi morala biti že posnetek ali dva dovolj za razumevanje tematike – če imate čas ali če želite gradivo razporediti na več učnih ur, lahko uporabite tudi druge posnetke. Učitelj se lahko sam odloči, kateri videoposnetki bi bili najprimernejši za določeni razred in bi spodbudili najzanimivejše razprave.

KAJ SO DEZINFORMACIJE?

V [smernicah za učitelje in izobraževalce](#) so dezinformacije opredeljene kot „[d]okazljivo neresnične ali zavajajoče informacije, ki so ustvarjene, predstavljene in se razširjajo za pridobivanje gospodarske koristi ali namerno zavajanje javnosti“. Napačne informacije so „[d]okazljivo neresnične informacije, ki se ne razširjajo zaradi zavajanja“.

Ta zbirka orodij se osredotoča na pomoč dijakom pri prepoznavanju manipulativnih tehnik in razvoju spretnosti za lastno oceno informacij. Več informacij o opredelitvah je na voljo v smernicah na zgornji povezavi in v [oddelku Learn spletišča EUvsDisinfo](#).

PRIPOROČENE DEJAVNOSTI VKLJUČUJEJO NASLEDNJE:

DEJAVNOST

NAJKRAJŠI POTREBNI ČAS

PREDLAGANO GRADIVO

Predstavitve o razumevanju
dezinformacij (diapozitivi 1–21)

35 minut

Predstavitve v PowerPointu,
prepisi videoposnetkov,
interaktivna razprava

Skupinsko delo (skupine po
največ 5 ali 6) (diapozitiv 23)

15–25 minut

Študije primerov (in predstavitve
v PowerPointu kot referenca)

Skupinske predstavitve in
razprava

25 minut za vsako skupino

Študije primerov

2. Opombe k predstavitvi

OPOMBE K PREDSTAVITVI

Če imate na voljo več časa, lahko razširite del „Kako delujejo dezinformacije?“ (na primer tako, da več časa proučujete zunanje vire in z dijaki razpravljate o različnih primerih) ali namenite več časa skupinskemu delu. Za zasnovno več dejavnosti lahko uporabite tudi [Smernice za učitelje in izobraževalce o boju proti dezinformacijam ter spodbujanju digitalne pismenosti z izobraževanjem in usposabljanjem](#), ki jih je pripravila Komisija.

Pomembno je poudariti, da je svoboda izražanja temeljna vrednota evropske družbe. Namen te učne ure ni poučevati dijakov o tem, kaj jim je „dovoljeno“ reči, ampak jih ozaveščati o tem, kako na splošno kritično razmišljati in zlasti, kako se izogniti manipulaciji ljudi ali organizacij, ki širijo neresnične

informacije, da bi spodkopali zaupanje v demokracijo, znanost in institucije, ki so pomembne za vse nas. Močni, neodvisni mediji in zdrava demokracija, v kateri se slišijo številni različni glasovi in mnenja, so prav tako ključnega pomena za preprečevanje dezinformacij, zato namen ni zmanjšanje svobode govora, temveč njeno povečanje, in sicer s poučevanjem dijakov, da prepoznajo, kdaj se z njimi manipulira.

Ne priporočamo uporabe izraza „lažne novice“, saj se včasih uporablja za kritiziranje neodvisnih medijev.

Opomba: Dezinformacije so občutljiva tema in morda boste raje uporabili druge primere, ki so na voljo na strani 12, če so bolj primerni za vaše dijake. Prav tako lahko poiščete druge študije primerov, ki so primernejše za vaše dijake, ali pa lahko dijake prosite, naj po skupinah sami najdejo druge študije primerov.

UVOD (diapozitiva 1–2)

→ Cilj je preprosto spodbuditi dijake, da začnejo razmišljati o dezinformacijah.

DEZINFORMACIJE IN NEVARNOSTI, KI JIH TE POMENIJO ZA DRUŽBO (diapozitivi 3–8)→ **Zakaj bi nekdo širil neresnične informacije?**

To je dobra priložnost za dejavno razpravo.

Neresnične informacije se ne širijo nujno le za namene dezinformiranja.

→ **Humor** se lahko zmotno razume kot resnične novice, zlasti če prihaja s platforme ali iz kulture, ki je ne poznate.

→ Podobno zlahka nasedemo **napačnim informacijam**, kadar smo negotovi ali nas je strah pri soočanju z novo tehnologijo (npr. tehnologijo 5G/6G) ali morebitno grožnjo za življenje ali zdravje (npr. COVID-19). Zato se na primer, preden se dajo na trg nove tehnologije ali

zdravila, izvedejo različne študije o oceni učinka. Vendar je za takšne študije potreben čas, medtem pa se lahko širijo zgodbe, saj ljudje verjamejo, da so resnične, in se ne zavedajo, da nenamerno zavajajo druge in jim morda celo škodujejo (glej diapozitiv 7).

→ V nekaterih primerih se lahko neresnične zgodbe širijo tudi namerno za zavajanje ljudi; v tem primeru govorimo o **dezinformacijah**. Storilci lahko uporabijo številne različne tehnike, med drugim čustveno manipulacijo, da vzbudijo močna čustva in odvrnejo pozornost od resnice, na primer tako, da najamejo igralce, ki se predstavljajo kot žrtve neke situacije (glej diapozitiv 8).

Cilj je dijakom prenesti razumevanje tega, kako zlahka se je zmotiti – **nihče ni nepremagljiv in če mislite, da ste „prepametni, da bi vas zavedli“, ste dejansko še bolj ranljivi.**

KAKO DELUJEJO DEZINFORMACIJE

(diapozitivi 9–14)

- Odprta, strpna družba je veliko bolj odporna na dezinformacije in druge oblike manipulacije; dezinformacije se uporabljajo za vnašanje razdora med ljudi ter pretirano poudarjanje notranjih razlik in obstoječih konfliktov ali polemik.
- Razširjevalci dezinformacij si prizadevajo poplaviti informacijski prostor, da bi nas tako zmedli ali preobremenili, da ne bi več vedli, komu naj zaupamo, ter uporabljajo več tehnik.
- Dezinformacije se lahko zelo enostavno širijo na družbenih medijih – vabe za klik, boti, lažne zgodbe itd.
- **Globoki ponaredki** – umetna inteligenca se lahko uporablja za ustvarjanje prepričljivih lažnih posnetkov ali slik (videoposnetek). [Več informacij o globokih ponaredkih je na voljo tukaj.](#)
- Za dezinformiranje se prav tako uporabljajo tradicionalni mediji, kot je razvidno iz primera Russia Today, ruske državne medijske platforme, ki ji je začasno prepovedano oddajanje v EU.
- Kratek videoposnetek prikazuje, kako je mogoče posnetke uporabiti izven konteksta za ustvarjanje neresničnega diskurza (videoposnetek).

KAKO SE ODZVATI NA DEZINFORMACIJE (diapozitivi 15–20)

- Pri odzivu na dezinformacije **si vzemite čas** – naj vas ne premamijo k takojšnjemu odzivu, ampak si vzemite čas, da preverite dejstva in razmislite o možnih razlagah.
- **Kako preveriti dejstva** – nekatera vprašanja, ki si jih je dobro zastaviti, ko naletite na nekaj, kar je videti kot dezinformacije, in nekateri viri, s pomočjo katerih lahko preverite, ali so poklicni preverjevalci dejstev že dokazali, da je zgodba neresnična.
- **Kako se o dezinformacijah pogovarjati z ljudmi, ki jih poznate.**

KAJ POČNE EU? (diapozitiv 21)

- [Več informacij o ukrepih EU proti dezinformacijam na spletu je na voljo tukaj.](#)
- Evropski parlament je na [Instagramu](#), [Facebooku](#) in [X \(Twitter\)](#).
- Evropsko komisijo lahko najdete na [Instagramu](#), [Facebooku](#) in [X \(Twitter\)](#).
- Več informacij o najnovejših dezinformacijah in resnični zgodbi je na voljo na [EUvsDisinfo.eu](#) (ali na [YouTubu](#), [Facebooku](#) ali [X \(Twitter\)](#)).

DELO V SKUPINAH IN RAZPRAVA O NEKATERIH ZNAČILNIH PRIMERIH NERESNIČNIH INFORMACIJ (diapozitiv 23)

Dijake razdelite v skupine po največ pet ali šest. Vsaki skupini dodelite študijo primera. Dijaki naj imajo na voljo približno 15 minut, da preberejo študijo primera in si ogledajo vprašanja, nato pa še 20–25 minut za predstavitve vseh skupin in razpravo v razredu.

- Nevarna nova teorija zarote, ki je povzročila kulturo podobno gibanje, ki se zdaj hitro širi v Evropi.
- Neetično in zavajajoče oglaševanje „neverjetno učinkovitega“ zdravila X.
- Ali so ptice resnične? Parodija teorije zarote.
- Objave o volitvah na družbenih medijih.

Opozoriti je treba, da vse študije primerov niso primeri dezinformacij, vendar so vse pomembne za razvoj spretnosti dijakov pri srečevanju z nezanesljivimi informacijami.

Opomba: Ti primeri so predstavljeni kot gradivo, ki je že pripravljeno za uporabo, vendar lahko poiščete druge študije primerov, ki so primernejše za vaše dijake, ali pa dijake prosite, naj po skupinah sami najdejo študije primerov. Lahko gre za teorije zarote (npr. vlade širijo COVID-19, nezemljani na Območju 51 itd.), neresnične zdravstvene informacije, lažna dejstva o manjšinskih skupinah ... Prav tako je lahko koristno dijakom omogočiti, da na spletu hitro raziščejo predstavljene študije primerov in tako sami vidijo, katere informacije je mogoče najti tam. Za navdih si oglejte vire, navedene na diapozitivih 19 in 20.

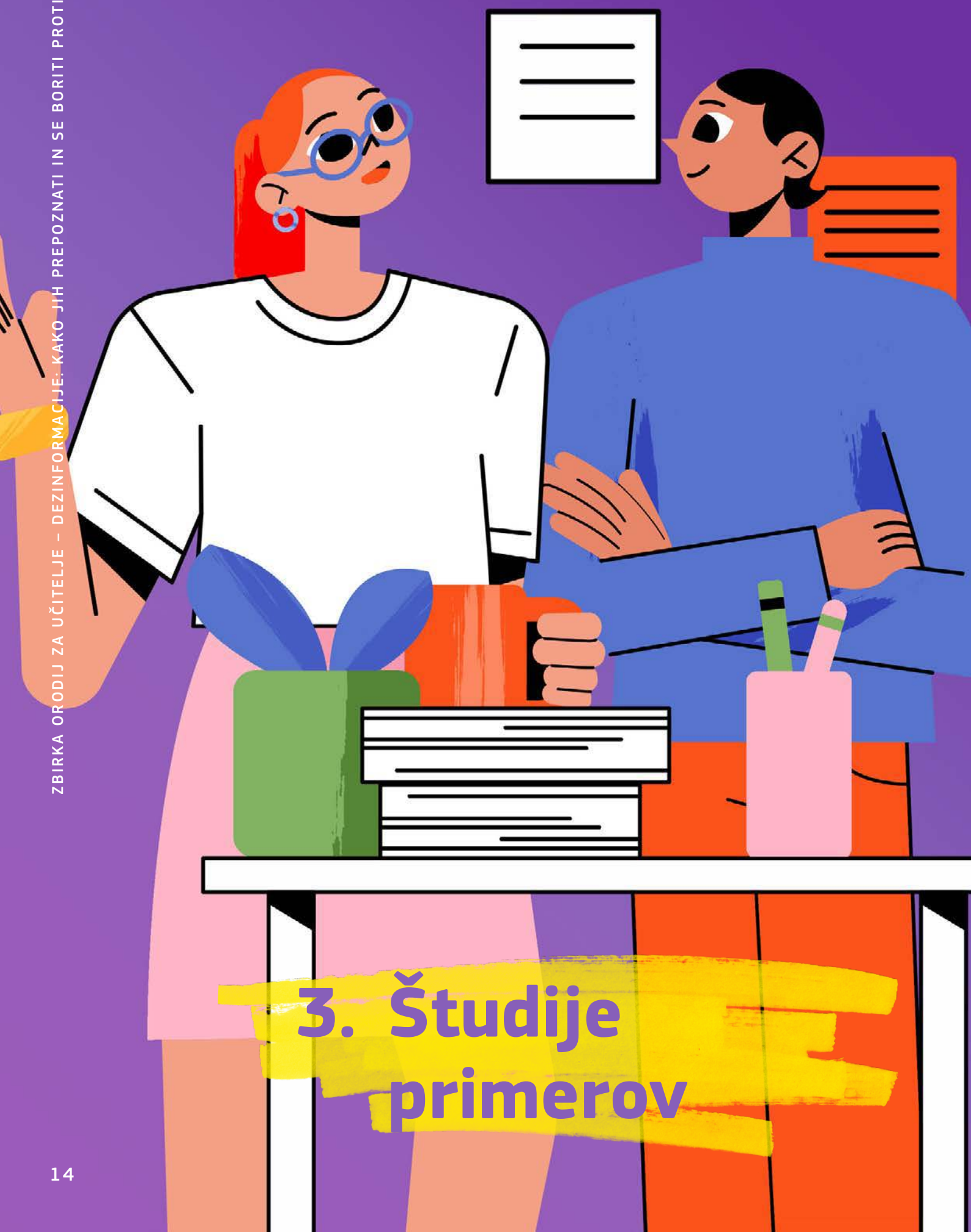
DRUGI PRIMERI

- [Zdi se, da globoki ponaredek prikazuje, da se je ukrajinski predsednik Volodimir Zelenski predal Rusiji](#)
- [Satirični članek o tem, da je Vatikan dejal, da se Jezus ne bo vrnil, na spletni strani v ZDA poročan kot dejstvo](#)
- [Nemška policija obtožena uprizoritve lažnega prijetja Grete Thunberg – povezava 1](#)
- [Nemška policija obtožena uprizoritve lažnega prijetja Grete Thunberg – povezava 2](#)
- [Lažni posnetek zaslona irskega časopisnega poročila o „asimptomatskem globalnem segrevanju“](#)
- [Trditve, da slike luči na nebu nad Havaji dokazujejo, da so požare v naravi povzročili laserji](#)

TEORIJE ZAROTE

- [Zemlja je ploščata](#)
- [Teorije zarote o smrti princeze Diane](#)
- [Elvis je še vedno živ](#)

3. Študije primerov

ŠTUDIJA PRIMERA 1 NARAŠČAJOČI VPLIV „Q“

Kaj imajo skupnega nekdanji ameriški predsednik Barack Obama, nekdanja ameriška državna sekretarka in predsedniška kandidatka Hillary Clinton, francoski predsednik Emmanuel Macron, pevka Lady Gaga, picerija Comet Ping Pong v Washingtonu, ustanovitelj Microsofta Bill Gates in igralec Tom Hanks? Po mnenju privrženecv teorije zarote QAnon so vsi del satanističnega kroga, ki vodi trgovino z otroki, v njem pa sodelujejo znane osebnosti ter politične in poslovne elite; ameriškega predsednika Donalda Trumpa naj bi vojaški generali rekrutirali, da bi razkril to mrežo, imenovano tudi „globoka država“, in končal njen nadzor nad vlado in mediji. Teorijo na spletu razširja anonimna oseba, ki se predstavlja kot „Q“ in trdi, da je visoki uradnik v ameriški vladi z najvišjim varnostnim dovoljenjem za dostop do tajnih podatkov.

Teorija QAnon se je pojavila leta 2017 na obrobni spletnih oglasnih deskah, kot sta 4chan in 8chan, od takrat pa se je razširila na različnih platformah družbenih medijev. Ključna značilnost gibanja QAnon, ki je omogočila njegovo hitro širjenje, je njegov participativni značaj: „Q“ na oglasnih deskah redno objavlja namige (znane tudi kot „Q Drops“) ter privrženecv poziva, naj opravijo svoje raziskave, da razkrijejo skrivnost in resnico, ki se skriva za različnimi teorijami. Od konca leta 2019 se je gibanje QAnon razširilo na evropska spletišča in strani družbenih medijev ter se prelevilo v lokalna gibanja, pri čemer se je prilagodilo lokalnim diskurzom in kontekstom, zlasti v Nemčiji, Franciji, Italiji in Združenem kraljestvu. Tudi že obstoječe skupine, kot so skrajno desna gibanja v Nemčiji, so v nekaterih primerih prevzele navedbe gibanja QAnon. Močna „globoka država“, ki je v središču Q-jevih navedb,

domnevno ne pozna meja: lokalni privrženecv gibanja QAnon evropske elite in politike, kot je Emmanuel Macron, prav tako opisujejo kot „lutke globoke države“, pojavile pa so se tudi obtožbe, da nemška vlada vodi skrivno pedofilsko mrežo.

Pandemija COVID-19 je še poslabšala stvari, kar ni presenetljivo. Ljudje so obtičali doma in veliko več časa preživljali na internetu ter bili pogosto nezadovoljni z omejitvami in ukrepi, ki so jih njihove vlade sprejele obvladovanje izbruha (maske, omejevanje socialnih stikov, omejitve gibanja in omejitve potovanj). V zvezi s tem so navedbe gibanja QAnon zajemale vse od teorij, da je koronavirus biološko orožje, ki ga je sprostila „globoka država“, do tega, da naj bi Bill Gates načrtoval pandemijo, da bi uvedel množična cepljenja in nadziral svetovno prebivalstvo.

Lahko si [tudi ogledate ta videoposnetek o gibanju QAnon.](#)

?! VPRAŠANJA ZA RAZPRAVO

1. Ali lahko prepoznate skupno temo navedb gibanja QAnon, ki se širijo v ZDA in Evropi?
2. Zakaj je gibanje QAnon „privlačno“ za privrženecv? V čem se razlikuje od drugih teorij zarote?
3. Ali lahko opredelite druge trenutke v zgodovini, kritične dogodke, ki so sprožili podobne valove teorij zarote in dezinformacij po celinah? Kaj imajo skupnega?
4. Glede na našo prejšnjo razpravo o ciljih akterjev, ki širijo dezinformacije, pojasnite, kako lahko po vašem mnenju tuje sile navedbe gibanja QAnon uporabijo za napad na Evropo in jo prikažejo kot šibkejšo.

ŠTUDIJA PRIMERA 2

PREVIDNO! NASLOVI NOVIC O ZDRAVJU SO LAHKO ZAVAJAJOČI

Robert H. Shmerling, dr. med., višji urednik fakultete, Harvard Health Publishing; član uredniškega svetovalnega odbora, Harvard Health Publishing. November 2021.

Ste že kdaj prebrali naslov, ki je pritegnil vašo pozornost, zgodba pa vas je nato razočarala? Ali še slabše, se vam je zdelo, da je bil dramatičen naslov močno zavajajoč? Tudi meni se je to že zgodilo.

Vpliv dobro spisanega naslova je lahko velik. Pogosto preletimo naslove, nato pa se odločimo, ali bomo nekaj prebrali ali ne.

Tako kot je lahko zavajajoče ali vnaša zmedo [poročanje medijev o raziskavah zdravil](#), so lahko v enaki meri zavajajoči naslovi glede zdravja. Bodite pozorni na naslednje pasti.

Pretiravanje glede ugotovitev študije

- **Ali je bila študija opravljena na ljudeh?** Če se v študiji ugotovi, da je zdravilo varno in učinkovito za pomembno bolezen, je to velika novica. Toda, kaj če je bila študija opravljena samo na miših? Naslov brez te pomembne podrobnosti pomeni pretiravanje glede pomembnosti študije.
- **Prevelika dramatičnost.** Dramatični izrazi, kot sta „preboj“ ali „prelomno“, so pogosti v naslovih o medicinskih raziskavah. Vendar so resnični preboji precej redki. To je narava znanosti: znanje se običajno povečuje počasi, pri čemer vsaka ugotovitev nekoliko temelji na tem, kar že obstaja.
- **Skok predaleč.** V naslovih se pri povzemanju ugotovitev študije pogosto gre predaleč. Če na primer raziskovalci odkrijejo v krvi novo vrsto celice, ki se ob poslabšanju bolezni razširi, lahko predvidevajo, da bi z zdravljenjem za zmanjšanje

navedenih celic lahko obvladovali bolezen. Naslov je senzacionalističen: „Raziskovalci odkrili nov pristop k zdravljenju!“ Seveda bi se to nekega dne lahko zgodilo, vendar gre za pretiravanje, saj se v študiji sploh ni ocenjevalo zdravljenje.

→ Spre gledanje najpomembnejšega rezultata.

Namesto da bi proučevali, kako zdravljenje vpliva na bolezen srca, se lahko v študijah ocenjuje, kako vpliva na dejavnik tveganja zanje. Dober primer je holesterol. Odlično je, če zdravilo zniža holesterol, vendar je veliko bolje, če zmanjša stopnjo bolezni srca in ožilja ter umrljivosti. Naslovi redko upoštevajo pomembno razliko med „posrednim merilom“ (kot je dejavnik tveganja) in najpomembnejšim rezultatom (kot je stopnja umrljivosti).

Vir: blog Harvard Health Publishing (skrajšano), 21. november 2021.

?! VPRAŠANJA ZA RAZPRAVO

1. Kakšni so možni negativni učinki pretiranih ali netočnih naslovov o znanstvenih raziskavah (zlasti medicinskih raziskavah)?
2. Morda poznate (ali lahko poiščete) primere člankov, ki pretiravajo glede ugotovitev znanstvenih raziskav?
3. Ali mislite, da bi ljudje še vedno brali ali gledali novice o medicinskih raziskavah, če bi bile predstavljene točno?
4. Kako lahko ljudje zagotovijo, da jih ne zavede preveč dramatično poročanje o raziskavah?

ŠTUDIJA PRIMERA 3 ALI SO PTICE RESNIČNE?

Ali ste pred kratkim videli ptico? Ste na njej opazili kaj nenavadnega? Leta 2017 so se na protestih začeli pojavljati transparenti „Birds Aren't Real (Ptice niso resnične)“ in teorija, da so ptice dejansko droni, se je začela širiti na družbenih medijih. Zagovorniki teorije trdijo, da je zvezna vlada med letoma 1959 in 1971 iztrebila vse ptice v Združenih državah, nadomestili pa so jih pticam podobni droni, ki jih vlada uporablja, da vohuni za državljani. Trdijo, da se je to zgodilo tudi v drugih državah, čeprav ne navajajo nobene države EU.

Tako kot pri drugih teorijah zarote so pri trditvah, ki jih navajajo njeni privrženci, nekatere nedoslednosti, toda vseeno nekaj primerov:

→ Ptičji iztrebki pre pogosto padejo na avtomobile, da bi bilo to naključje: dejansko gre za tekočo sledilno napravo.

→ Jajca in meso, ki jih jejo ljudje, so dejansko „100 % sintetični“ in jih proizvaja ameriška vlada, da bi preprečila sume ljudi.

→ Predsednika Johna F. Kennedyja je umorila ameriška vlada, ker ni želel dovoliti iztrebitve ptic.

Čeprav je začetnik gibanja Peter McIndoe več let trdil, da resnično verjame v svoje trditve, je v zadnjih letih priznal, da gre za satirično teorijo zarote, ki je nastala zaradi razočaranja nad širjenjem teorij zarote med Trumpovim predsedovanjem.

[Več o teoriji, da ptice niso resnične, si lahko preberete tukaj.](#) To ni edina „lažna“ teorija zarote, ki obstaja – [raziščete lahko tudi zaroto Bielefeld.](#)

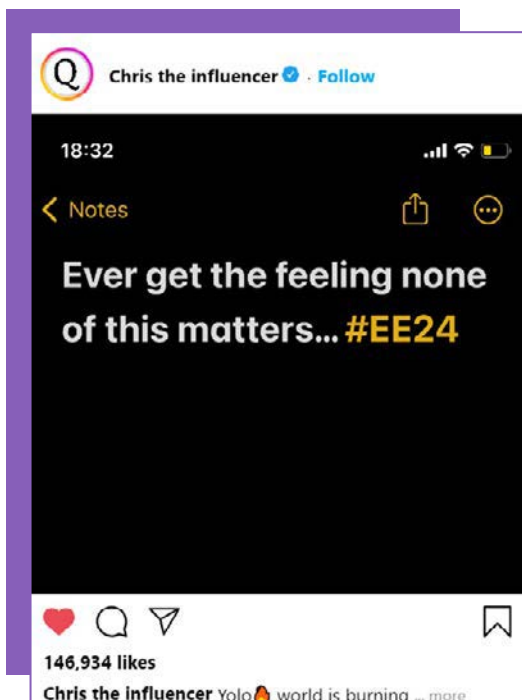
?! VPRAŠANJA ZA RAZPRAVO

1. Ali mislite, da kdor koli verjame v to teorijo?
2. Kaj ima ta teorija skupnega z „resničnimi“ teorijami zarote, o katerih ste slišali?
3. Zakaj po vašem mnenju ljudje začnejo verjeti v teorije zarote?
4. Ali so satirične teorije zarote dober način za boj proti „resničnim“ teorijam zarote?

ŠTUDIJA PRIMERA 4

RAZPRAVA O VOLITVAH NA DRUŽBENIH MEDIJIH

Oglejte si spodnje objave na družbenih medijih. Te niso resnične, vendar pa odražajo tiste vrste objav, ki se običajno pojavljajo na družbenih medijih pred volitvami. Pomembno je upoštevati, da se lahko pri vsakih volitvah pojavijo majhne nepravilnosti in človeške napake ter da so v vseh državah EU vzpostavljeni postopki za preverjanje takih primerov. Toda volitve so pogosto tarča bolj usklajenih dezinformacij, ki trdijo, da je prišlo do volilne goljufije, volilnih nepravilnosti itd.

Slike ustvarjene s Tweetgen.com in Zoob.com.

? VPRAŠANJA ZA RAZPRAVO

1. Ali se strinjate s katerim od argumentov v teh objavah? Zakaj (ne)?
2. Kakšno motivacijo bi lahko po vašem mnenju imeli ljudje za objavljanje takšnih stvari na družbenih medijih?
3. Kakšen vpliv bi po vašem mnenju lahko imele takšne objave na volitve?
4. Kako bi se odzvali, če bi nekaj takega na družbenih medijih objavil vaš prijatelj?

